

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

Tingimustega abielu

Debbie Macomber
Marriage of Inconvenience
2016

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evelin Piip
Korrektor Inna Viires

Copyright © 1992 by Debbie Macomber
© 2018 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B06348818
ISBN 978-9949-82-234-8

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest **www.ersen.ee**

Carol Brulottele,
mu viienda klassi parimale sõbrannale,
kes on seda endiselt ka praegu.

ÜKS

„MA olen nii rumal,“ ulgus Jamie Warren, visates käkrus pabertaskuräti üle õla. Rich Manning, kes istus teisel pool köögi-lauda, ulatas talle uue. „Ma usaldasin Tonyt ja ta pole muud kui üks... tropp.“

Naine napsas Richilt pabertaskuräti ja nuuskas häbenemata nina. Seda taskurätti tabas sama saatus, mis eelmistki. „Tunnen end maailma kõige suurema tolana.“

„Hoopis Tony on see, kes on tola.“

„Kindel see. Ja miks siis mina siin oma silmad peast nutan?“ Jamie ei oodanud vastust. Nii hilisel kellaajal Richile helistamine ja talle nuuksudes oma häda kurtmine polnud just kõige arukam tegu, kuid ta pidi *kellegagi* rääkima ja Rich oli esimene, kes talle pähe turgatas.

Ta oli selline sõber, kellele Jamie ei peljanud keset ööd helistada. Sõber, kes tuli külla, kui ta kaastunnet või lohutust vajas. Nad olid lähedased olnud sellest ajast peale, kui olid keskkooli aastaraamatut koostanud. Ehkki nad ei kohtunud sageli, tundis Jamie alati, et nende suhe on eriline.

„Vähemalt on nutmine parem kui purju joomine, mida tegin mina, kui avastasin, et Pamela mind pettis,“ tunnistas Rich

sarkastilise muigega. Ta tõusis püsti ja valas neile kummalegi kohvi.

„Sa pole teda sellest peale näinud, mis?“

„Olen ikka. Ma ei taha, et ta mind armukadedaks peaks.“

Jamie ei saanud parata, et puhkes naerma. „Sa käid temaga ikka veel kohtamas? Isegi *pärast* seda, kui said teada, et ta kohtus su selja taga teise mehega?“

Rich kehtas õlgu, nagu poleks sellel erilist tähtsust, kuigi Jamie teadis, et see pole nii. Rich oli murtud, kuid teeskles ükskõiksust. Kõik teised võis ta ära petta, aga Jamiet mitte. Mehe muretu käitumine ei varjanud ta valu.

„Ma käisin temaga paar korda kinos,“ jätkas Rich. „Hoidsin end vaos. Aga tegelikult sai kõik läbi hetkel, kui teisest mehest kuulsin.“

„Minu ja Tony vahel on ka kõik läbi,“ pomises Jamie. Üksnes nende sõnade väljaütlemine tekitas ta rinnus pitsitust. Ta armastas Tonyt päriselt ja oli seda teinud peaaegu aasta. Nad olid sageli abiellumisest ja pereloomisest rääkinud. Jamie tahtis nii väga lapsi saada. Eelmisel nädalavahetusel läksid nad koos koguni kihlasõrmust ostma. Jamie ema, kes oli Tony järele hull, oli vaimustuses. Et Jamie oli üle kolmekümne aasta vana, oli ema ta abieluväljavaadete pärast mures olnud, kuid isegi tema leidis, et Tony Sanchezi suguse mehe ootamine oli seda väärt olnud. Halva uudise jagamine oma lehest emaga oli mõjunud peaaegu sama rängalt nagu reetmine ise.

„Oled sa *kindel*, et selle teise naise laps on tema oma?“ küsis Rich, sirutades käe Jamie oma järele. „See naine võib ju lihtsalt tolmu üles keerutada.“

„Tony ei vaevunud seda isegi mitte eitama.“ Alguses oli Jamie lootnud, et teine naine valetab. Ta oli Tonyle otsa vaada-

nud, palvetades, et see kõik oleks lihtsalt üks halb nali. Mehe ilusad tumedad silmad olid muutunud tõrjuvaks, kuid lõpuks kahetsevaks ja kõhklevaks, kui ta oma pilgu Jamielt oli pööranud. Ta ütles, et see oli olnud viga, hetkeline meeltesegadus. Üheöösuhe, mis ei tähendanud midagi. Ta tundis end sellepärast halvasti ja lubas, et midagi sellist ei juhtu enam kunagi.

Tony pettis teda juba enne abiellumist ning Jamie ei vajanud kristallkuuli teadmaks, et selline käitumismuster korduks.

„See pole esimene kord,“ tunnistas naine, hammustades alahuulde, et see ei väriseks. „Margie New Accountsist mainis, et oli Tonyt umbes kuu aega tagasi ühe blondi naisega näinud. Tony ütles mulle, et on linnast ära, ja ma... Ma olin kindel, et ta aeti kellegagi segi. Oleksin pidanud juba siis taipama.“

„Ära ole enda vastu nii karm,“ sõnas Rich, kummardades, et naise meelegahalt tumepruun juuksesalk eemale lükata. „Ka selle kohta, et Pamela mind ninapidi veab, oli palju märke, aga ma olin temast nii sisse võetud, et...“

„Tema rinnapartiist. See oli alati su esmane huviobjekt.“

„Ilmselt sellepärast ma *sinuga* käima ei hakanudki,“ vastas Rich muiates.

Jamie naeratas. See oli nendevaheline vana nali. Kui nad kooli aastaraamatu jaoks koos töötama pandi, oli Rich populaarne jalgpallur ja Jamie hall hiireke. Nad olid pidevalt karvupidi koos olnud. Ühel päeval pärast eriliselt vastikut kokkupõrget oli Jamie Richile karjunud, et kui tal oleks suuremad rinnad, siis ehk võtaks ta teda kuulda. Rich oli sõnatuks muutunud, seejärel naerma puhkenud. See oli murdnud jää nende vahel ja sellest peale olid nad sõbrad. Parimad sõbrad.

„Olen kuulnud, et operatsioonist on abi,“ naljatas Rich, vaadates Jamie rindu.

„Päriselt?“ Naise rinnad polnud väiksed, kuid tore oli teineteisega vanamoodi lõõpida. Tähelepanu viimine sellelt, milliseks veaks Tony oli osutunud, mõjus hästi, ehkki korraks. Ta oli mehe peale raisanud terve aasta. Terve aasta!

Rich sirutas käe kohvi järele, seejärel toetus vastu tooli seljatugete ja ohkas. „Ma hakkan juba kahtlema, kas keegi üldse truu on.“

„Mina olen viimane inimene, kellelt seda küsida,“ vastas Jamie, rüübates oma kohvi. Ta mõistis Richi kahtlusi. Näis, et kõik suhted ta lähikonnas ebaõnnestusid. Sõbrad, kelle abielud olid tundunud tugevad ja kindlad, lahutasid. Paljud harrastasid tööl kõrvalehüppeid. Juhuseksi. Jamiel oli sellest kõrini.

„Kui Mark Brooks pettis mu õde Taylorit, siis võttis mu õde vastu õpetajatöö teises osariigis,“ jätkas Rich. „Tead, Mark ei meeldinud mulle kunagi. Tundsin algusest peale, et temaga on midagi valesti. Soovin, et oleksin sellest Tayloriga rääkinud.“

„Mul oli temast nii kahju.“

„Kogu pere oli mures. Siis kolis ta Montana pärapõrgusse ja paar kuud hiljem abiellus Russ Palmeriga. Kõik olid veendunud, et ta tegi kohutava vea, abielludes lohutuseks mingi kauboiga, aga ma pole teda kunagi varem õnnelikumana näinud. Ja nüüd on Christy abielus Cody Frankliniga.“

„Kellega?“

„Custeri maakonna šerifiga. Ka Christy elab Montanas.“

„Aga ma arvasin, et ta oli James Wilkensiga kihlatud! Püha jumal, ma käisin kõigest paar kuud tagasi ta kihluspeol.“

„See on pikk jutt, aga James on pildilt väljas.“

„Kas Christy jättis Jamesi maha?“ Seda oli raske uskuda. Jamie oli arvanud, et nad sobisid teineteisega. Nad olid kihlus-

peol olnud nagu ideaalne paarike, rüübrates šampanjat ja arutledes pereringis pulmakuupäevade üle.

Rich kihistas naerda. „Kui juba see sind üllatab, siis oota, kuni kuuled veel seda. Kui Christy Jamesiga kihlus, oli ta juba Codyga *abielus*.“

Jamie oli šokeeritud. Ta ei tundnud Richi noorimat õde eriti hästi, kuid poleks iial arvanud, et Christy midagi nii alatut teeks. „Ma olen tõesti üllatunud.“

„Seal olid mingid leevendavad asjaolud ja asi pole üldse nii halb, nagu see kõlab, aga Christy on lihtsalt järjekordne näide sellest, kui muutliku meelega võivad naised olla.“

„Naised?“ vaidles Jamie vastu. „Hoopis mehed on oma mitteusaldusväarsuse poolest tuntud, see on alati nii olnud.“

Näis, nagu oleks Rich tahtnud sellele vastu vaielda. Ta ajas selja sirgu ja avas suu, kuid raputas siis pead. Ta ohkas ja jäi oma kohvi lõpuni. „Ma olen hakanud mõtlema, et pühendumus ei tähenda tänapäeval enam midagi.“

„Ei tahaks nii küüniline olla, aga olen nõus.“

Rich tõusis püsti ja viis oma tassi kraanikaussi. „Saad sa nüüd magama jääda?“

Jamie noogutas, ehkki polnud selles veendunud. Ta oli juba niigi palju Richi aega raisanud ega tahtnud teda kauem kinni hoida.

„Valevorst,“ sosistas mees vaikselt.

Jamie naeratas ja tõusis samuti. Rich embas teda ja ta toetas oma pea mehe õlale. Nii mõnus oli hoitud olla. Rich lohutas teda armastava sõbra kombel, sellise, kes tõesti hoolis temast ilma romantiliste mehe-naisevaheliste probleemideta.

„Sa saad sellest üle.“

„Ma tean,“ sosistas Jamie. Kuid enne Richiga rääkimist ta selles nii kindel polnud. Milline õnn, et tal selline sõber oli. „Me mõlemad saame,“ lisas ta.

Rich ohkas sügavalt. „Kas sa ei soovi, et elu oleks praegu sama lihtne nagu keskkoolis?“

See märkus sundis Jamie peatuma. „Ei,“ vastas ta lõpuks, puhkedes naerma. „Ma olin siis nii häbelik.“

„Häbelik?“ vaidles Rich vastu, tõmbudes piisavalt eemale, et talle küsivalt otsa vaadata. „Sa olid paljutki, Jamie Warren, kuid *häbelik* küll mitte.“

„Võib-olla sinuga mitte.“

„Oleksid võinud olla, siis ehk oleksid vastu vaidlemata mu sõna kuulanud.“

„Sa oled ikka veel pahane selle pärast, et ma ei kasutanud spordilehel sinu fotot, mis? Meie keskkooliajast on möödas kolmteist aastat ja sa pole mulle ikka veel andeks andnud, et kasutasin hoopis Josh McGinnessi pilti.“

Rich kihistas naerda. „Ma võiksin ju pahane olla, aga jätan mineviku seljataha.“

„Hea kuulda.“ Jamie juhatas mehe oma korteriukseni. „Aga päriselt, ma olen tõesti tänulik, et sa tulid.“

„Kas helistad, kui mind vajad?“

Jamie noogutas. Kõige hullem oli möödas. Nüüd korjab ta killud kokku ja alustab uuesti, ehkki veidi vähem usaldades ja palju ettevaatlikum olles.

KAKS kuud hiljem istus Rich oma Boeingu kontori kabinetis, kui ta silme ette kerkis Jamie Warreni pisarais nägu. Oli tunne, nagu oleks see vestlus toimunud alles eile, ehkki nad olid puhkuse